

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka LXXIV.

Vydána dne 30. června 1919.

Obsah: (Čís. 350—353.) 350. Nařízení o omezení výpovědi některých služebních poměrů. — 351. Nařízení ku provedení zákona o spoplatnění cizozemských cenných papírů, jakož i obchodování s cizozemskými právními subjekty. — 352. Nařízení, jímž se prodlužuje lhůta pro některé případy soudcovského přeročí. — 353. Nařízení o rozdělení komise pro státní zkoušky judičiální a státní ecké v Praze.

Čís. 350.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 27. června 1919

o omezení výpovědi některých služebních poměrů.

Podle zákona ze dne 24. července 1917, č. 307 ř. z. se nařizuje:

Čl. I.

Působnost nařízení ze dne 28. února 1919, čís. 108 Sb. z. a n., se prodlužuje do 31. prosince 1919.

Čl. II.

Toto nařízení nabývá účinnosti vyhlášením a pozbývá platnosti dnem 31. prosince 1919.

Provéstí je náleží ministru spravedlnosti.

Dr. Stránský v. r., v zastoupení min. předsedy.

Dr. Rašín v. r.	Dr. Šrobár v. r.
Dr. Zahradník v. r.	Dr. Winter v. r.
Dr. Soukup v. r.	Staněk v. r.
Dr. Hruban v. r.	Prášek v. r.
Habrman v. r.	Stříbrný v. r.

Dr. Vrbenský v. r.

Čís. 351.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 27. června 1919

ku provedení zákona o spoplatnění cizozemských cenných papírů, jakož i obchodování s cizozemskými právními subjekty.

§ 1.

K cenným papírům vydaným mimo obvod republiky Československé, podléhajícím poplatku dle zákona ze dne 27. května 1919, č. 304 Sb. z. a n., pokud se týče ze dne 18. září 1892, č. 171 ř. z.,

pátrí také státní dlužní úpisy rakouské a uherské s vynětím dluhopisů válečných půjček.

Za cizinu považovati dlužno též veškeré území bývalé říše rakousko-uherské, pokud netvoří součást republiky Československé. K cizině nepatří naopak území, které z bývalé říše německé připadne republice Československé, a to od té doby, od které právně sloučeno bude s touto republikou.

§ 2.

Poplatku stanovenému v § 1. zák. z 27. května 1919, čís. 304 Sb. z. a n., nepodléhají:

a) cizozemské dlužní úpisy s přemiemi (losy a pod., vzhledem na poslední větu § 12. zák. z 18. září 1892, č. 171 ř. z., na něž vztahuje se zákon ze dne 28. března 1889, č. 32 ř. z.,

b) cizozemské cenné papíry podrobené ½% - nímu evidenčnímu poplatku při pravidelném soupisu provedeném dle § 5 vlád. nař. ze dne 12. března 1919, čís. 126 ř. z., bez rozdílu, zdali z nich odveden byl poplatek dle stupnice III na základě zákona z 18. září 1892, č. 171 ř. z., nebo ne.

Poshovění neb osvobození od evidenčního poplatku má stejný význam jako jeho zaplacení.

c) Pokud by cenné papíry nepodléhaly evidenčnímu poplatku buď proto, že 8denní lhůta pro dodatečné okolkování dle § 10., odst. 2., vl. nař. z 12. března 1919, č. 126 Sb. z. a n., dosud neuplynula, nebo že vládní nařízení právě citované pozbylo platnosti, nepodléhají opětovnému poplatku dle stupnice III. v tom případě, byl-li poplatek ten dle § 2 zákona ze dne 18. září 1892, č. 171 ř. z., už odveden v kolcích Československé republiky (zavedených min. nař. ze dne 22. prosince 1918, čís. 86 Sb. z. a n.) nebo stalo-li se okolkování před jejich zavedením, je-li cenný papír opatřen potřebnými kolky emise rakouské neb uherské, platné pro dobu tohoto okolkování.

§ 3.

Nebyl-li cenný papír označen (podroben ½% - nímu evidenčnímu poplatku) při pravidelném sou-

pisu dle § 5 vl. nař. z 12. března 1919, č. 126 Sb. z. a n., nýbrž až dodatečně při pozdějším přenesení do tuzemska dle § 10 téhož vládního nařízení, podléhá sice poplatku dle stupnice III., ale dodatečný ½%ní evidenční poplatek, pokud byl zapraven, poshověn nebo sleven, včítá se do stupnicového poplatku.

Prozatímní (interimní) listy podrobeny jsou dle § 2, lit. b) vlád. nař. z 12. března 1919, č. 126 Sb. z. a n., pouze soupisu, nikoli však ½%nímu evidenčnímu poplatku a následkem toho podléhají plnému poplatku dle stupnice III.

Při pozdějším přenesení vlastního cenného papíru do tuzemska odpadá však zapravení evidenčního poplatku (který zahrnut je v poplatku stupnicovém), takže označení papíru stane se bezplatně.

§ 4.

Dodatečnému evidenčnímu poplatku podléhá cenný papír ovšem hned (v 8denní lhůtě) při pouhém přenesení do tuzemska, poplatku stupnicovému však teprve před zcizením, zastavením nebo jinou skutečností, uvedenou v § 1. zák. z 18. září 1892, č. 171 ř. z., která bývá sice zpravidla hlavním podnětem pro přenesení do tuzemska (vzhledem na to nastane povinnost pro placení evidenčního a stupnicového poplatku zpravidla současně, ale přes to nemusí vždy státi se současně s přenesením do tuzemska).

Při dodatečném označení cenných papírů dle § 10 budiž strana upozorněna na event. povinnost poplatkovou dle zák. z 27. května 1919, čís. 304 Sb. z. a n., na zapravení doplňku na stup. III., nebudiž však naléháno, namítá-li strana, že splatnost stupnicového poplatku dosud nastala.

Úschova (depot) poplatnou je tehdy, je-li spojena zároveň se správou dotyčného papíru nebo s jinou skutečností, při níž vzniká poplatnost dle stupnice III.

§ 5.

Poplatnou je jmenovitá cena papíru; byla-li však na cenný papír zapravena pouze část její a byla-li okolnost tato na cenném papíře vyznačena, platí se poplatek pouze z této části. rovněž, byla-li jmenovitá cena změněna okolkováním vyznačeným na papíře samém.

Byla-li na takový cenný papír zapravena další část jeho hodnoty, třeba zapraviti dodatečně poplatek z této další částky dle stejných předpisů nejdéle do 8 dnů po jejím zapravení, po případě, dostal-li se papír mezitím opět do ciziny, do 8 dnů po opětném přenesení do tuzemska.

§ 6.

Poplatek odvádí se buď v kolicích, které přilepí se na první straně cenného papíru, pokud možno bez porušení textu (číslo a serie cenného papíru, jakož i jeho hodnota musí zůstatí nezakryté kolkem) nebo také přímo stejným způsobem, jako

½%ní evidenční poplatek. Kolky dodati má strana, která povinna je, předložiti cenné papíry ku znehodnocení dodaných kolků pokladnímu úřadu státnímu, který pro tento účel finančním ministerstvem bude ustanoven.

Pro dobu platnosti vládního nařízení ze dne 12. března 1919, č. 126 Sb. z. a n., ustanoveny jsou pro to úřady, které pověřeny jsou dodatečným označením cenných papírů dle § 10 citovaného vládního nařízení, tedy berní úřady v sídle okresního finančního ředitelství, v jehož obvodu strana (majitel či držitel papíru) bydlí, nebo má své sídlo, v Praze zemská finanční pokladna.

Překolkování (úřední) dodaných kolků stane se razítkem předepsaným pro označení cenného papíru dle vl. nař. z 12. března 1919, č. 126 Sb. z. a n., a není-li ho po ruce, tedy jiným obliteračním razítkem příslušného úřadu. Není-li razítko opatřeno datem, vyznačí se den okolkování pod razítkem nebo vedle něho, zároveň pak i obnos, který na evidenčním poplatku, pokud se týče na stupnicovém poplatku byl přímo zapraven.

§ 7.

Cenné papíry předložiti třeba seznamem dvojmo zhotoveným na formuláři předepsaném dle vlád. nařízení z 12. března 1919, čís. 126 Sb. z. a n., na němž přiměřeným způsobem vyznačiti nutno, předkládají-li se cenné papíry jen pro označení dle tohoto vládního nařízení, či také (nebo výhradně jen) pro vyplnění povinnosti uložené zákonem ze dne 27. května 1919, č. 304 Sb. z. a n.

Na poslední stránce, která slouží též pro event. stvrzení poplatku přímo zapravovaného, uvede se také výše dodávaných kolků.

Úřad zanesse cenné papíry do svého rejstříku vedeného o cenných papírech, dodatečně označených dle § 10 vl. nař. ze dne 12. března 1919, čís. 126 Sb. z. a n., který pro tento účel se přizpůsobí (zřízením nové rubriky pro stupnicový poplatek nebo jiným vhodným způsobem).

Cenné papíry zanesou se do tohoto rejstříku v pravidelném pořadí i tenkrát, neplatí-li se z nich evidenční poplatek; okolnost tuto dlužno ovšem v rejstříku přiměřeně vyznačiti.

Prozatímní listy buďtež předloženy zvlášť samostatným seznamem, a nikoliv kumulovaně s jinými papíry. Při označování cenných papírů vydávaných později na místě prozatímních listů je strana povinna prokázati, že skutečně jedná se o cenné papíry, pro něž prozatímní list řádně už byl označen a okolkován.

Má-li se platiti poplatek z další splátky na cenný papír, provede se okolkování a registrování stejným způsobem jako při prvním okolkování.

V případech hodných zvláštního ohledu (zvláště při úřadech a peněžních ústavech) oprávněn je finanční ministr povolití úchytky ve způsobu placení poplatku, okolkování a registrování, předepsaném tímto nařízením.

§ 8.

Při vybírání zvýšeného poplatku dle § 11 zákona ze dne 18. září 1892, č. 171 ř. z., vyznačí se tato okolnost v doložce okolkovací i v rejstříku.

Vyměření poplatku i pokuty obstará úřad provádějící okolkování, a vyznačí to na soupisovém seznamu, který strana zpět obdrží.

§ 9.

Není-li strana s vyměřením spokojena, může podat ihned, nejdéle však do 30 dnů po okolkování u okolkovacího úřadu toho rekurs na okresní finanční ředitelství (poplatkový úřad), od něhož jde dále odvolání ku zemskému finančnímu úřadu.

Strana je však povinna zapraviti celý poplatek požadovaný od ní příslušným okolkovacím úřadem; byl-li poplatek na rekurs snížen, odepíše a vrátí se jí přeplacený obnos.

§ 10.

Všechny cizozemské právní subjekty poplatné dle § 1, resp. 3, zákona ze dne 27. května 1919, čís. 304 Sb. z. a n., jsou povinny do 30 dnů po vyhlášení tohoto zákona přihlásiti se u finančního ministerstva neokolkovaným podáním ku zaplacení příslušného poplatku, nebo podati žádost za připuštění k obchodování v tuzemsku, po případě ku záznamu svých akcií neb obligací na tuzemské burse, a to i tehdy, když na základě starých předpisů, platných pro Rakousko neb Uhersko provozovaly obchod (po případě znamenaly svoje papíry na tuzemské burse) na území republiky Československé.

V tomto podání budiž uveden celkový obnos všech akcií a obligací, dále pak ta částka jistiny jejich, které jsou, pokud se týče mají býti věnovány domácímu obchodování; přiloženy buďtež také všechny doklady (stanovy, bilance, výkazy, protokoly o valných hromadách atd.), z nichž poplatný obnos vysvítá.

§ 11.

Také každé zvýšení, jak celkového akciového resp. obligačního kapitálu, tak i částky věnované tuzemskému obchodování (ať už děje se novou emisí, dalšími splátkami na akcie či obligace, nebo zvýšením pouze částky věnované obchodování v tuzemsku) nutno oznámiti tímž způsobem ve stejné lhůtě.

§ 12.

Poplatnou částku určuje finanční ministerstvo, a to i v těch případech, ve kterých žádost za připuštění k obchodování, pokud se týče za záznam na burse byla zamítnuta. Za tímto účelem oprávněno je požadovati i další doklady a výkazy.

Finanční ministerstvo určí také, jakým způsobem má se vésti evidence o takovýchto cizozemských právních subjektech.

§ 13.

Výnosy finančního ministerstva ze dne 17. listopadu 1892, č. 224 ř. z., (dřívější prováděcí na-

řízení k zákonu ze dne 18. září 1892, č. 171 ř. z.) a ze dne 18. srpna 1905, č. 144 ř. z. pozbývají platnosti.

Dr. Stránský v. r., v zastoupení min. předsedy.

Dr. Rašín v. r.

Dr. Winter v. r.

Dr. Zahradník v. r.

Staněk v. r.

Dr. Soukup v. r.

Prášek v. r.

Habrman v. r.

Stříbrný v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Dr. Hruban v. r.

Dr. Vrbenský v. r.

Čís. 352.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 27. června 1919,

jmž se prodlužuje lhůta pro některé případy
soudcovského příročí.

Podle zákona ze dne 24. července 1917, č. 307 ř. z., a čl. 2. zákona ze dne 28. října 1918, č. 11 Sb. z. a n., se nařizuje:

§ 1.

Lhůta, do které lze povolití soudcovské příročí podle §§ 1, 2 a odložití exekuci podle § 5 nařízení ze dne 28. prosince 1918, č. 3 Sb. z. a n. z r. 1919, osobám a podnikům uvedeným v § 4a) (čl. I. nařízení z 19. února 1919, č. 80 Sb. z a n.) pro pohledávky tam uvedené, prodlužuje se do 31. prosince 1919.

Příročí a odklad exekuce povolené až do 30. června 1919 pro tyto pohledávky, považují se za prodloužené včetně do 30. září 1919.

§ 2.

Soudcovské příročí podle § 6 nařízení ze dne 28. prosince 1918, č. 3 Sb. z. a n. z roku 1919, lze povolití rovněž do 31. prosince 1919.

§ 3.

Příročí, povolené § 7 téhož nařízení pro vojenské osoby a jejich příbuzné, lze i na dále povolití za podmínek v § 7 a násl. stanovených.

§ 4.

Pro pohledávky, pro které se prodloužené příročí povoluje, platí i na dále ustanovení §§ 10 až 13 nařízení z 28. prosince 1918, č. 3 Sb. z. a n. z r. 1919.

§ 5.

Toto nařízení působí ode dne vyhlášení. Je provésti přísluší ministru spravedlnosti.

Dr. Stránský v. r.,

v zastoupení ministerského předsedy.

Dr. Rašín v. r.

Stříbrný v. r.

Dr. Zahradník v. r.

Staněk v. r.

Dr. Winter v. r.

Prášek v. r.

Habrman v. r.

Dr. Vrbenský v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Dr. Hruban v. r.